

כי במכונית חל לקול. מי שלא יצא מיד מביתו התגלה כמכונאי מומחה, או דוחף מכוניות מוסמך, או סתם בחור טוב ששם יד, לא היה אותו יום בראשון. וזוהי עובדה.

אפילו הילדים לא ככו באזעקות. יש להם השכלה פוליטית עצומה, והם בקיאים במתרחש מאין כמוהם. תן להם מחר

ואיך ראו את עוזה מהים לפני הכיבוש: המוני, נשים וטף, מתרוצצים על החוף, רצים ימינה, רצים שמאלה, חוזרים על עקב. כמו עכברים במלכודת. עתה נפתרו ל פחות הספקות הללו של לאן לברוח, וכמה טוב שיש לנו חיילים שיועצים גם לראות את הדברים הקטנים הללו.

העכברים שהצליחו להימלט, הותירו אחריהם כמה נקמות קטנות. עדיין זרועים מוקשים מה ושמם. עדיין מסתובבות להן קות קטנות ללא מנהיג ו ללא רועה, בדרך למצרים. סוראים לא נלקחו בשבי — ושקם נטרק מעליהם והם נצטוו ללכת באשר ילכו. כי כל הרכב וכל האמצעים ד רושים להתקדמות. אף זה מהגינה של מלחמת הבזק. הם יגיעו איך שהוא חזרה, פליטי צבא מוכה, ככתוב בתנ"ך.

ובכל זאת, מפני שלא התרגלו למלחמה, קורים דברים מצחיקים ומשונים. בעל בית קפה בכיכר העיר, בקושי מדבר עברית, עונה בגסות לחייל. גם אני חיילי, הוא טוען, כאילו הי מדובר בתור לאוטובוס. אי כל גם החייל לא התרגל עדיין, והוא מסתלק ללא התמרמרות, בבת צחוק על שפתיו.

קבלת גודו!

ראשון לציון נתקע לפתע באמצע הכביש, לנהג את עניני המדינה הזאת. והם לא יבכו.

שב. שהיא עכשיו ישוב ותק, ינוע המערב הפרוע דרומה. כבר מלאים הכבישים טרמי פיסטים ואולי מוכנות כבר גם תוכניות להתישבות.

שיקולים

רחוב שוקלים וטרם. את כל החדשות הטרויות אם נתקדם מנקודה אי לנקודה ב' מה יעשה ג'. והאם זה לא יסבך את ה מצב בגוש ד', הטורח עתה קשות כדי ל התבצר נגד קבוצת ה'. אם יהיה או לא יהיה, ואם יהיה, מה יהיה אחר כך. כמה כסף עולה להחזיק. כמה עולה לא להחזיק. האם טובים השנים מן האחד או האם החוס המושלש לא במהרה ינתק. ואם ינתק, ה אם נשום לרהוה או ניאנה מר. האם מש פיע מה שנעשה בנקודה אחת על כדור ה ארץ על הנעשה בשניה, או להפך. האם מסתגר מאחורי ההודעה האחרונה משהו בעל משמעות עמוקה יותר, או שטחית יר תר. האם כולם כאמת אומרים מה שהם חושבים, או משקרים בידועים, או אומרים את האמת כדי שיחשבו שהיא שקר, או משקרים כדי שיחשבו שזוהי אמת שנועדה להתקבל כשקר. האם יהיה אחר כך יותר טוב או הרבה יותר טוב. ומי חכם וידע. האם אפשר בכלל לדעת מה ומדוע קורה או אולי עדיין לא בקיצור, שיקולים מ שיקולים שונים, ומי שאינו שוקל וסר הרר הו בכל זאת שוקל וסר. והחדשות החדשות על עצמן, אם גם בשינויים, הן כאין וכי אסל לעומת הנימוקים החוזרים ונשנים ונש לשים. גם ברגע כתיבת השורות הללו עדיין נמשכים השיקולים.

מי מאמין לאידן?

ענין החדשות בקול ישראל היתה אחדות גדולה. לפי תחילת ההודעה אפ שר היה לדעת אם כדאי לשמוע את ההמשך או להפסיק. ובענין זה אין לרמות כאן איש, כי את ההודעות הקודמות ידע כל איש בעל-פה. ואוי לה לאלבין הנוכלת מצחוק הבו והלגוג שליחה בערי הארץ את ההודעות של סיר אנתוני אידן בבית הגנבהים. אף אחד כאן לא האמין לו. כולם ידעו שזה רק פוליטיקה, והוא אוהב אותנו מפני שהוא פתאום צריך אותנו.

האמת היא שבממדים שלנו אין חזית ואין עורף. ההבדל הוא רק בכדיחות, כי בחזית הבדיחות הן אמיתיות ולכן יותר טובות. וסוף טוב הכל טוב.

נא לטום נמוך

ע ד כמה שנקל להאמין בדבר, הת מלאה הלאביב חוזרים. משתלמים ומשתלמות, מטיילים ועובדי ארחות איופה ואמריקה, שמעו את תרועת המלחמה ורצו קודם כל לערוך קרב על מקום במטוס הבא.

הפחידו אותם גורא. אמרו להם לטוס לא ביום ולא בלילה, אלא רק לאור הירח. דומים ולטוס נמוך ולא גבוה. ובעתונים באירופה כתבו שתל-אביב הופצה קשות, וכך על כל פנים הודיע רדיו קהיר. ולטוס נמוך זה לא נעים. יש כיסי אוויר, והמטוס חג ומתנועע. אבל לפי מה שמספרים שרו התברר ששירי ציון והמטוסים כולם נחתו בשלום בלוד. ועוד אומרים שבמבחינה מק צועית זה היה מענין מאד, כי נחתו בגלישה ישירה מצפון הארץ ועד לוד, כדי לא ל הפרע לתנועת מטוסי הסילון. אם הצני זורה תמחק, שתמחק.

הפלמ"ח בבארים

ב ימים הראשונים היתה האהמה מדכאת. אולי שטוס מפני שלא רואים טוב בחישיך. אחר כך התחילו להתרגל. והחיים נמשכו כרגיל גם בערב, על הסוב הרע שבהם. הסוב הוא הגבנות לעזרה לזולת שנתגלתה בכל מקום אפשרי, אבל זה גם ביום. הרע הוא שהאוכל שהוגש במסעדות היה בינוני כרגיל, אם לא למטה מה, ואותו דבר גם ביחס למשקאות. אבל לזכותו של קהל העורף, שלמעלה מגיל הניום, יש לומר שבהמסקות שבין החדשות לא נמנע מלהיטיב את לבו. ובענין זה אין צורך להיות פרויטני. אפשר להאמין בלב שלם לפסנתרונים בבארים, שינגנו לילות שלמים את שירי הפלמ"ח, שהם התסללו לנצחונם של צה"ל.

אילו אפשר היה להמסיר על החיילים פרחים, בקבוקי בושם או מחיאות כפיים, אפשר היה לשם כך לערוך גיוס כללי בעורף ואיש לא היה נספק. הואיל והחיילים עדיין לא הופיעו, הסמפק הקהל בגילויי חיבה לכל גושא מדים שנודמן.

רב סרן שנסע במכוניתו מהדרום דרך

ארונה
ילתר
מכל האחרות

טובה
ילתר
בטעמה וניחוחה

בטוחה
ילתר
נ"י פילטר התאים

ארק
30 פראטה יולתר

אריסטון
פילטר

פרס עשר לירות יוגרל בין פותרי תשבץ. העולם הזה 995

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39
40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52

- מאונך: 1. במר רוננו אתה עוסקו 5. אלוף משנה בצה"ל; 10. נדר; 12. לפי השם; 14. תל-חר; 16. גיבור בוח; 18. תעודת של הונו; 19. שדה חופשה; 21. תעופה בירדן; 22. יישוב ביהודה; 23. ראשון הקראים; 24. לפי מידת; 25. מבלת; 27. אבי אברהם; 30. יין כר טל מזרחי; 31. באה בסיום מסמך של מוסד; 33. כניסה; 35. ח"כ המסיר באסיה; 36. נא לא להקרימו לקנה; 38. מקצועה של אביבה פארו; 39. נית ל פתיחה; 40. מאתיים ועשרים; 41. שר ב פתיחה; 43. עם ממשלה; 44. מקלע ביונו; 46. בעל מדינת היהודים; 48. נביאו; 49. יסוד ראשון בתחבולה.
- מאונך: 2. חוגרים אותו לאבל; 3. מבר גית מסוארת; 4. משטר דב יוסף; 6. עני; 7. הרגשה הקשורה עם התקררות; 8. אויו; 9. כינוי מחתרת האצ"ל בפי חבריה; 11. תהליך הקשור במכוננה; 13. פרח השכחה בכיבוש; 15. חסיבת תלמיח; 17. הוא שכח לסגור את הדלת; 18. יראהו;
20. בת בי. גיו; 23. גלית, למשל; 26. קהילה ידועה באשכנז של ימי הביניים; 27. פרו; 28. אם הכלה או החתן; 29. מחלקת ברוטו; 31. אוזו היעדים החשובים של מלחמת העצמאות; 32. השנה בה אנו חיים; 34. השפתון הקדום; 35. לשלמה היו רבים כאלה ואחד במיוחד; 37. קמח ביחס לויסטה; 39. תקרו; 42. סופו לנבוט; 44. אל בבל; 45. גכהו; 47. שופט מחוזי.